

Farský list

Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: V.

21. november 2021

číslo: 32

365 dni so svätou Faustínou

- Čokoľvek Ježiš urobil, urobil dobre. Kade chodil, dobre robil. Voči [ľuďom] bol dobrý a milosrdný. Jeho kroky viedlo zľutovanie Voči nepriateľom bol dobrý, láskavý, zhovievavý, núdznym preukazoval pomoc a prinášal útechu (Denníček 1175).
- Bože, jediným slovom si mohol spasit' tisíc svetov, jeden Ježišov povzdych mohol učiniť zadosť tvojej spravodlivosti, ale ty, Ježišu, sám si sa podujal na také strašné umučenie za nás jedine z lásky. Spravodlivosti tvojho Otca by zadosťučinil i jediný tvoj povzdych a všetky tvoje obety sú jedine dielom tvojho milosrdenstva a nepochopiteľnej lásky (Denníček 1747).
- Počas pašii som videla umučeného Ježiša, trním korunovaného, v ruke držal úlomok trstiny. Ježiš mlčal a vojaci ho opretekly mučili. Ježiš nič nehovoril, len sa na mňa pozrel. V tom pohľade som vycítila takú strašnú bolesť, že my nemáme ani poňatia, čo Ježiš vytrpel pre nás ešte pred ukrižovaním. (...) V jeho utrpení vidím celé more milosrdenstva (Denníček 948).
- Rozjímala som o tom, ako veľa Boh vytrpel a akú veľkú lásku nám preukázal. A my neveríme, že Boh nás miluje. Ó, Ježišu, kto to pochopí? Aká je to bolesť pre nášho Spasiteľa. Čím nás presvedčí o svojej láske, ak už ani samotná smrť nás nepresvedčí? (Denníček 319).
- Srdce sa mi chveje od radosti, keď vidím, aký je Boh dobrý voči nám ľuďom, takým úbohým a nevďačným. Dôkazom jeho lásky je nepochopiteľný dar, ktorý nám dáva, teda sám seba v osobe svojho Syna. Celá večnosť nám nevystačí, aby sme pochopili toto tajomstvo lásky. Ó, ľudstvo, prečo tak málo myslíš na to, že Boh je skutočne uprostred nás (Denníček 1584).
- Ó, Bože môj, ešte aj v trestoch, ktoré zosielaš na zem, vidím priepasť tvojho milosrdenstva. Keď nás trestáš tu na zemi, oslobodzuješ nás od večného trestu. Teš sa, všetko stvorenie, lebo si bližšie Bohu v jeho nekonečnom milosrdenstve ako nemlúvna srdcu matky (Denníček 423).
- Keď pozorujeme dejiny ľudstva, vidíme na každom kroku veľkú Božiu dobrotivosť.

LITURGICKÝ KALENDÁR

Pondelok, 22. november 2021

Svätý apoštol Filemon a spoločníci

17:30 Svätá liturgia (Lomné,*sl.*): * Juraj s rodinou

Menl. časti: *sl.* s. 283 ap. zač. 285** evanj. Lk zač. 86

Utorok, 23. november 2021

Svätí Amfilochios a Gregor

16:30 Svätá liturgia (Kručov,*sl.*): † Helena

17:30 Svätá liturgia (Lomné,*sl.*): † Ján

Menl. časti: *sl.* s. 283 ap. zač. 286 evanj. Lk zač. 87

Streda, 24. november 2021

Svätá veľkomočenica Katarína. Svätý veľkomočeník Merkúr

16:30 Sv. lit. (Kručov,*sl.*): * Martin, Anna s rodinou; *Pob. k sv. Jozefovi*

17:30 Sv. lit. (Lomné,*sl.*): * Anna (Piskoriková) s rod.; *Pob. k sv. Jozefovi*

Menl. časti: *sl.* s. 283 ap. zač. 287 evanj. Lk zač. 90

Štvrtok, 25. november 2021

Zakončenie Vstupu Bohorodičky. Svätí hieromučeníci Kliment a Peter

16:30 Svätá liturgia (Bžany,*sl.*): † Ondrej (Majer) s panachýdou (ročná)

17:30 Sv. liturgia (Lomné,*sl.*): † Marcela (Tramitová, týždňová) s panach.

Menl. časti: *sl.* s. 283 ap. zač. 289 evanj. Lk zač. 92

Piatok, 26. november 2021

Prepodobný otec Alypios Stĺpnik. Posvätenie chrámu sv. Juraja v Kyjeve

16:30 Svätá liturgia (Kručov,*sl.*): † Alžbeta, Michal (Zajaroš)

17:30 Svätá liturgia (Lomné,*sl.*): † Katarína

Menl. časti: *sl.* s. 114 ap. zač. 290 evanj. Lk zač. 95

Sobota, 27. november 2021

Svätý mučeník Jakub Perzský. Prepodobný otec Palladios

08:00 Svätá liturgia (Lomné,*sl.*): * Ján, Monika (za manželstvo)

Menl. časti: *sl.* s. 115 ap. zač. 213 evanj. Lk zač. 51*

Nedeľa, 28. november 2021

27. nedeľa po Päťdesiatnici. Prepodobný mučeník Štefan Nový. Hlas 2.

08:00 Svätá liturgia (Bžany,*stsl.*): * za všetkých veriacich

09:30 Svätá liturgia (Kručov,*stsl.*): * Katarína s rodinou

11:00 Svätá liturgia (Lomné,*stsl.*): * Helena

Menl. časti: *stsl.* s. 98 ap. zač. 233 evanj. Lk zač. 71

Jo Croissant: Kňazstvo ženy alebo kňazstvo srdca

Keď zakúsime túto vnútornú silu, ktorá je mocnejšia ako sila zbraní a ktorá pretrvá aj po smrti, potom pochopíme zmysel života. Tajomstvo v nás sa pomaly začne odkrývať a zaplaví nás radosť.«

Žena - strážkyňa večného ohňa - je dušou domu. Keď sa muž vracia, cíti jej prítomnosť, cíti život. Ak sa žena spreneverí svojmu poslaniu vytvárať teplo domova pre muža a pre deti, znemožní rozvoj života a následky pocíti celá spoločnosť. Žena je srdcom.

Ak muža ťahá preč od rodiny, no žena pritom vytrvá vo vernosti a v láske až do konca, manželstvo sa zachráni; ale ak žena stratí lásku a muž nebude mať vieru a nádej, aby prebral štafetu, plameň zhasne. Žena má vytrvalo milovať, až kým neotvorí srdce druhého pre lásku. V tom spočíva jej poslanie.

Aj ženám zasväteným Bohu, Kristovým nevestám, je dané prežívať rovnakú skutočnosť, hoci sa konkretizuje iným spôsobom.

»Nie je dobré, aby bol človek sám« (Gn 2,18). Preto bolo povedané: »Muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej žene« (Gn 2,24). Aby sa stal manželom, musí opustiť svojho otca a matku a vytvoriť vlastnú rodinu. Žena je mužovým domovom a Božím príbytkom. Fyzická stránka tu predstavuje aj duchovnú: telo ženy je celé usposobené na prijímanie, na nehu, na lásku. V nej manžel nachádza svoje šťastie.

Manželstvo je hmatateľným a všeobecným znakom lásky, zodpovedajúcej Božiemu zámeru, akým prejavil svoju lásku k Cirkvi. Kristus natoľko miloval Cirkev, že dal za ňu aj svoj život; obnovil tak zmluvu medzi Bohom a človekom, a tým obnovil aj zväzok medzi mužom a ženou.

Hoci je pravda, že prvotný pád znemožnil pôvodný súlad medzi mužom a ženou, v Kristovi je opäť možný. Nezabúdajme však, že »nová zmluva« je za cenu obety na kríži. Boh nám dáva milosť, aby sme sa na nej zúčastňovali a mali takto podiel na diele vykúpenia.

Vzájomné podriadenie sa manželov

Tento krásny text sv. Pavla nás poučuje o spôsobe, akým má manžel a manželka, každý podľa svojho povolania, prežívať lásku v manželskom vzťahu, ako aj vo vzťahu k svetu a k Bohu: „*Podriadujte sa jedni druhým v bázni pred Kristom. Ženy svojim mužom ako Pánovi, lebo muž je hlavou ženy, ako je aj Kristus hlavou Cirkvi, on, Spasiteľ tela.*

Ale ako je Cirkev podriadená Kristovi, tak aj ženy mužom vo všetkom. Muži, milujte manželky, ako aj Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na

ktorej niet škvrny ani vrásky ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená. Tak sú aj muži povinní milovať svoje manželky: ako vlastné tela. Kto miluje svoju manželku, miluje seba samého. Veď nik nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živí si ho a opatruje, ako aj Kristus Cirkev, lebo sme údmi jeho tela. Preto muž zanechá otca i matku a pripúta

sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. Toto tajomstvo je veľké; ja hovorím o Kristovi a Cirkvi.

Ale aj vy, každý jeden nech miluje svoju manželku ako seba samého. A manželka nech si ctí muža« (Ef 5, 33).

Podriadajte sa jedni druhým v bázni pred Kristom (Ef 5,21). A sv. Pavol hneď aj dodáva, aby neboli nejasnosti: Nech sú ženy podriadené svojim mužom ako Pánovi. Sv. Pavol kladie podriadenosť ako požiadavku tak pre muža, ako aj pre ženu. Vzájomná podriadenosť manželov má však svoj koreň v podriadenosti ženy. Ako by sa muž mohol podriať svojej žene bez toho, aby bol ovládaný, keby mu ona nebola podriadená?

Rovnováha narušená prvým pádom sa môže znovu získať jedine v úplnom odovzdaní sa Bohu a v nezištnom oddaní sa druhému.

Podriadenosť z lásky, ktorá je jedinou cestou ku svätosti, plodí úctu k druhému. Muž je vlastne uchvátený svätosťou, ktorá vychádza z podriadenosti; je potom oveľa pozornejší, či je žena v dobrej pohode, pozornejší aj k jej predvídavosti a k jej radám. Inak sa každý bude vyčerpávať získavaním prevahy, čo umŕtvuje manželstvo, pretekmi o moc, o ktorých svedčí väčšina požiadaviek feministiek, i keď sa prevažne zrodili z utrpenia, spôsobeného prípadmi očividnej nespravodlivosti.

(pokračovanie v budúcom čísle)

OZNAMY

- Budúcu nedeľu po svätých liturgiách bude **zbierka na charitu**. Vopred všetkým Pán Boh zaplat'.
- V stredu po svätej liturgii sa pomodlíme **Krátku pobožnosť k svätému Jozefovi**.
- **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Bugírová a rodina Petričková. Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplat' a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.

Gréckokatolícka cirkev
Farnosť svätého archanjela
Michala Lomné
o. Peter Olšavský
adresa: Lomné 95
090 33 Turany nad Ondavou
tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681
email: gkfu.lomne@gmail.com
web: <http://www.lomne.sk/-cirkev>

Účasť na svätých liturgiách od pondelka 22. novembra 2021

Nakoľko sa zhoršuje situácia na Slovensku, vláda vydala nový COVID automat, ktorý sa dotýka aj Cirkvi a bohoslužieb:

► V našej farnosti sa budeme riadiť **režimom OP**, tzn. Očkovaní a prekonaní ochorenie Covid.

Kompletne zaočkované osoby po dobu 1 roka od kompletného zaočkovania. Osoby po potvrdenom prekonaní ochorenia COVID-19 (musia mať doklad RT-PCR2 o prekonaní), sa môžu zúčastňovať do 180 dní od prekonania. Zároveň, osoby po prekonaní COVID-19 sa môžu zúčastňovať až po dobu 1 roka od jeho prekonania, ak majú aspoň jednu dávku vakcíny (a vakcína musela byť podaná do 180 dní od prekonania potvrdeného RT-PCR3). Deti mladšie ako 2 roky sa môžu zúčastniť bez podmienok. Deti vo veku 2-12 rokov sa môžu zúčastniť s testom (48 hod. Antigen, 72 hod. PCR/LAMP).

► Vstup do chrámu iba s respirátorom.

► Nakoľko sme v „čiernej farbe“, preto na svätých liturgiách môžu byť účastní veriaci v maximálnom počte 50 osôb. Vonku pred chrámom nesmie stáť nikto !

► Do chrámu je nutné so sebou nosiť svoj COVID PASS.

► Pripomíname, že ak veriaci majú fyzickú (napr. obmedzená kapacita chrámu podľa covid automatu alebo iná spravodlivá príčina) alebo morálnu (napr. opodstatnený úprimný strach z

ochorenia alebo iná spravodlivá príčina) nemožnosť účasti na bohoslužbách, sú na základe samotnej takejto skutočnosti dišpenzovaní. Aj za bežných okolností mimo pandémie fyzická alebo morálna nemožnosť zúčastniť sa na svätej liturgii ospravedlňuje vo svedomí. Fyzická či morálna nemožnosť účasti na bohoslužbách v nedeľu a sviatok neznamená, že nemáme inými vhodnými a možnými spôsobmi svätiť sviatočný deň (napr. osobnou modlitbou, rodinnou modlitbou, pozorným sledovaním priameho prenosu svätej liturgie a pod.).

► Ak veriaci, ktorí sú nezaočkovaní, netestovaní atď. v rámci individuálnej pastoračnej starostlivosti budú potrebovať vyslúžiť sviatosť zmierenia, alebo ak by túžili prijať Najsvätejšiu Eucharistiu, alebo duchovné poradenstvo, je potrebné sa telefonicky dohodnúť na čísle farského úradu.

► Aj keď sa obmedzenia rozširujú, všetky opatrenia prijmime s pokorou a láskou, veď sú na ochranu nášho zdravia a i našich životov.

Eucharistické zázraky vo svete

Eucharistické zázraky vo Švajčiarsku

111. Eucharistický zázrak z Ettiswilu, rok 1447

V Ettiswile sa nachádza svätyňa zasvätená eucharistickému zázraku, ktorý sa udial v roku 1447. Anna Vögtli, ktorá patrila do satanistickej sekty, ukradla z farského kostola pixidu s premenenou veľkou hostiou. Hostia bola nájdená pri plote v žihľave. Vznášala sa vo vzduchu a bola obklopená silným svetlom. Bola rozdelená na 7 medzi sebou spojených kúskov. Vyzerala ako kvet. Viacerí pápeži udelili návštevníkom svätyne odpustky. Posledným bol pápež Pius XII. v roku 1947. Veľký sviatok sa v Kaplnke zázraku slávi na nedeľu „laetare“ (podľa antifóny „raduj sa“ na 4. pôstnu nedeľu) a dva nasledujúce dni.

Najdôležitejší dokument popisujúci zázrak je „Protokol spravodlivosti“, napísaný 16. júla 1447 Hermannom von Rüssegom, pánom Büronu. V preklade môžeme čítať: „V stredu 23. mája 1447 bola Najsvätejšia oltárna sviatosť ukradnutá z farského kostola v Ettiswile a onedlho nato bola nájdená mladou pastierkou ošipaných, Margheritou Schulmeisterovou, neďaleko farského kostola pri plote, hodená na zemi medzi žihľavou. Javila sa ako žiariaci kvet“. Po dôkladnom vyšetrowaní zatkla polícia mladú Annu Vögtli z Bischoffingenu, ktorá sa ihneď ku všetkému priznala. „Keď som prestrčila ruku cez úzku železnú mriežku, ukradla som veľkú hostiu. No keď som preskočila múr cintorína, začala byť Najsvätejšia oltárna sviatosť veľmi ťažká a nebola som schopná ju uniesť. Nemohla som sa pohnúť dopredu ani dozadu. Zbavila som sa hostie tak, že som ju hodila k plote do žihľavy“.

Hostiu objavila pani Margherita Schulmeisterová, pastierka ošipaných, ktorá porozprávala ako. „Keď som sa dostala s mojimi ošipanými do blízkosti miesta, kde bola odhodená Najsvätejšia sviatosť, moje zvieratá

odmietli ísť ďalej. Poprosila som o pomoc dvoch mužov, ktorí tadiaľ šli na koňoch. Uvideli v tráve ukradnutú hostiu, ktorá bola rozdelená na sedem častí. Šesť z nich tvorilo kvet podobný ruži, ktorú obklopovalo silné svetlo“. Okamžite bol o všetkom upovedomený farár, ktorý ihneď prišiel, aby zobral hostiu a preniesol ju do kostola spolu so zástupom farníkov. Pozbieral šesť kúskov, ale keď chcel vziať siedmy, ktorý tvoril stred, ten sa akoby vtláčil do zeme pred očami všetkých prítomných. Toto zmiznutie bolo vysvetlené ako znamenie a tak sa rozhodli na mieste, kde hostia zmizla, postaviť kaplnku. 6 kúskov hostie bolo uchovávaných v kostole v Ettiswile a stali sa predmetom veľkej úcty zo strany obyvateľov dediny i cudzincov. A Boh skrze tento zázrak vykonal aj množstvo iných zázrakov. Kaplnka a oltár boli konsekrované 28. decembra 1448. Teda rok a pol po udalostiach.

Eucharistické zázraky vo Venezuele

112. Eucharistický zázrak z Betanie, 8. december 1991

Dňa 8. decembra 1991 slúžil otec Otty Ossa Aristizábal v kaplnke svätyne v Betanii v Cúa svätú omšu. Počas premenenia uvidel hostiu krváčať. Zázračná hostia sa uchováva v meste Los Teques, v kláštore klauzúrnych sestier augustiniánok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Tu je natrvalo vystavená na adoráciu veriacim a každoročne toto miesto navštívi množstvo pútnikov, ktorí sem prichádzajú aj zo zahraničia. V spojitosti so zázračnou hostiou sa udialo množstvo zázračných udalostí. Medzi nimi napríklad udalosť, keď počas filmovania zázračnej hostie mladým Američanom, začala vystavená hostia biť ako srdce.

Tento eucharistický zázrak sa udial počas polnočnej svätej omše 8. decembra 1991 v mariánskej svätyni Finca Betania v Cúa vo Venezuele. Otec Otty, kaplán svätyne, opisuje udalosť takto: „Potom, ako som skonsumoval jednu časť veľkej hostie, ktorá bola rozdelená na 4 časti, položil som zvyšok na paténu. O chvíľu som sklopil zrak na paténu a nemohol som uveriť vlastným očiam: jedna z častí hostie, ktorú som oddelil, mala na sebe červenú škvrnu, z ktorej začala vytekať červená látka. Podobalo sa to na krváčajucu ranu. Po svätej omši som

Svätostánok, kde uchovávali relikvie hostie, z ktorej vytekala krv.

zobral hostiu a uschoval som ju na bezpečnom mieste v sakristii svätyne. Na druhý deň o 6. hodine ráno som sa prišiel pozrieť na hostiu a konštatoval som, že z nej i naďalej vyteká krv, ktorá sa tesne potom začala vysúšať. Napriek tomu sa i dnes krv javí ako čerstvá. Divné je, že krv vyšla iba z jednej strany bez toho, aby sa zakrvavili ostatné hostie.“ Počas svätej omše boli prítomní viacerí pútnici, ktorí sa ihneď snažili zistiť, či kňaz nemá rany, z ktorých by mohla vytekať krv, ktorá nechávala stopy na hostii. Okrem iného však z neskoršieho výskumu vyplynulo, že kňazova krv sa nezhodoval a s tou, ktorá bola objavená na hostii. Zázračná hostia bola podrobená špeciálnemu výskumu, ktorý nariadil vtedajší biskup z Los Teques Mons. Pio Bello Ricardo. Výsledky potvrdili, že ide o ľudskú krv skupiny AB pozitív, teda takisto, ako v prípade Turínskeho plátna a zázračnej hostie z eucharistického zázraku z Lanciana, ktorý sa odohral v Taliansku v roku 750 po Kristovi a preskúmaného 500 komisiami Svetovej zdravotníckej organizácie. Odvtedy sa hostia stala predmetom úcty a kultu zo strany tisícov pútnikov nielen z Venezuely, ale z celého sveta. Je možné prísť do kláštora klauzúrovaných sestier augustiniánok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Los Teques a uctiť si zázračnú hostiu každý deň počas celého roka v akúkoľvek hodinu. Nachádza sa v Kaplnke večnej adorácie. Jeden mladý veriaci muž z New Jersey, Daniel J. Sanford, ktorý prišiel na púť do kláštora augustiniánok, aby videl zakrvavenú hostiu, nafilmoval iný zázrak spojený s hostiou. Povedal: „Dňa 12. novembra 1998 som prišiel na púť do Betanie spolu s modlitebnou skupinou. Zobrali nás, aby sme sa pozreli na zázračnú hostiu z Betanie v kaplnke sestier augustiniánok v Los Teques. náš duchovný vodca otec Mazzarella slúžil svätú omšu. Po svätej omši otvoril dvierka svätostánku, v ktorom sa nachádzala zázračná hostia. S veľkým prekvapením som videl, že hostia bola akoby v plameni a že je v nej bijúce srdce, ktoré v strede krvácalo. Videl som to asi 30 sekúnd a potom sa hostia vrátila do pôvodného výzoru. Podarilo sa mi nafilmovať časť tohto zázraku mojou kamerou...“.

Svätí mystici a Eucharistia

Eucharistia ho zachránila pre utopením

113. Svätý Satyr, 4. storočie

Tento zázrak opísal sám Svätý Ambróz. Jeho hrdinom bol brat Satyr v diele *De excessu fratris Satyri*. Svätý Satyr sa zachránil pred utopením vďaka Eucharistii.

Svätý Ambróz píše vo veci svojho brata Satyra: „Čo mám povedať ohľadom jeho zachovávanía Božieho kultu? Postačí jedna skutočnosť. Skôr ako bol úplne pohltý vznešenými tajomstvami, stal sa obeťou stroskotania. Loď, na ktorej sa plavil, nabehla na plytčinu v útesoch a začali do nej prenikať vlny, ktoré ju začali potápať. Nebál sa smrti, ale toho, že má zomrieť bez toho, aby bol posilnený svätými tajomstvami. Preto požiadal tých, ktorí boli vovedení do tajomstva Božích sviatostí a ktorí verili, aby mu dali Eucharistiu, ktorú zavinul do látky a zavesil si ju na krk. Následne sa vrhol do mora a hľadal nejakú dosku, ktorá sa uvoľnila z boku lode, aby sa jej mohol zachytiť. Neplával, aby sa zachránil, ale hľadal zbrane viery: cítil sa ňou dostatočne chránený a netúžil po inej pomoci.

Potom, keď bol zachránený pred vlnami a dostal sa na suchú zem, spoznal toho, komu sa bol zveril. Hneď, ako sa sám zachránil a keď zistil, že sa zachránili aj všetci jeho sluhovia, bez toho, aby oplakával stratený majetok, šiel rovno do Božieho domu, aby tam poďakoval za svoju záchranu a aby spoznal večné tajomstvá. Vyhlásil, že žiadna iná povinnosť nemôže byť väčšia ako vďačnosť... On, ktorý zakúsil veľkú pomoc nebeských tajomstiev zavinutých do látky, považoval za veľkú česť prijať ich ústami a v hĺbke svojho srdca!“.

